

Arrest

nr. 340 643 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 10 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 2 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 november 2025.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. TORRES, die *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die van onbepaalde nationaliteit is en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 2 september 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 9 november 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 8 november 2026. Hij beschikt ook over een Grieks

reisdocument dat geldig is tot 6 december 2028 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1: antwoord Griekse Dublinunit; Documenten verzoeker, stuk 5, nr. 5-6). Verzoeker toont niet aan dat deze informatie incorrect is.

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

3. Vervolgens wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”;

- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”;

- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;

- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;

- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025,

overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met de andere bronnen aangereikt door de partijen, zoals een NANSEN rapport van 2025, informatie van UNHCR, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker, een vijftientigjarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en neergelegde attesten kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

In de bestreden beslissing wordt vooreerst, bij de bespreking over verzoekers procedurele noden, het volgende uiteengezet:

“Betreffende uw fysieke gezondheid verklaart u al van sinds uw verblijf in Gaza last te hebben van pijn aan uw knie en hier een medische behandeling voor te krijgen die bestaat uit pijnstillers, ontstekingsremmende medicatie en fysiotherapie (NPO, p. 3, 4; document 16). Voor het CGVS verklaart u die dag enkel paracetamol te hebben genomen en niet te denken dat dit het verloop van het persoonlijk onderhoud zal beïnvloeden (NPO, p. 4). Verder verklaart u voor het CGVS dat het niet zo goed gaat met uw fysieke gezondheid en u de afgelopen dagen last had van hoesten, niezen, overgeven en pijn op de borst (NPO, p. 2, 3). U werd erop gewezen dat u het zeker mocht aangeven als u zich te ziek voelde om het interview voort te zetten (NPO, p. 3), maar u maakte op geen enkel moment kenbaar dat u daartoe niet in staat was.

Betreffende uw mentale gezondheid haalt u aan dat u een moeilijke jeugd kende in Gaza. Uw ouders kenden veel conflicten, u werd verbaal en fysiek mishandeld door uw vader en uit het huis gezet toen u 21 jaar oud was (Vragenlijst CGVS 3.5, NPO, p. 4). Hierdoor verklaart u met psychologische problemen te kampen: u leefde in een staat van depressie en lijdt aan slapeloosheid, nachtmerries en een gebrek aan energie en

motivatie (NPO, p. 4, 5). U verklaart verder dat u in Griekenland depressief was en tweemaal een zelfmoordpoging ondernam omwille van de situatie waarin u zich bevond (Vragenlijst CGVS 3.5 d.d. 09.01.2025; NPO, p 14, 16).

De documenten die u neerlegt kunnen uw verklaringen betreffende uw psychologische toestand onvoldoende ondersteunen. U legt documenten van Fedasil neer waarin staat dat u toestemming krijgt om Espace Santé Famille te contacteren voor psychologische zorg (document 17). Verder legt u een kaartje van Espace Santé Famille neer, waarop uw afspraken genoteerd staan. U volgde sinds 2 januari 2025 zes sessies, de laatste op 2 april 2025 (document 17). Ten slotte legt u foto's neer van de medicatie Trazodone en Sertraline, die u op 22 augustus 2025 werden voorgeschreven (document 17). U legt geen enkel psychologisch of medisch verslag neer dat meer duiding geeft over uw psychologische problemen of uw specifieke zorgtraject en zorgnoden. Uit deze documenten kan slechts afgeleid worden dat u in het verleden een psycholoog bezocht en medicatie neemt voor uw mentaal welzijn, maar kan nergens de aard of impact van uw psychologische problemen afgeleid worden. Deze documenten zijn bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Tevens bleek tijdens het persoonlijk onderhoud dat u accuraat, concreet en uitgebreid op de u gestelde vragen kon antwoorden en gaf u aan het einde van het onderhoud ook aan dat u de vragen goed begreep en alle redenen kon toelichten waarom u niet kan terugkeren naar Griekenland (NPO, p. 22)."

Vervolgens wordt nader ingegaan op de kwetsbaarheid van verzoeker, waarbij de bestreden beslissing op goede gronden het volgende motiveert:

"U geeft aan pijn aan uw knie te hebben die verergert als u uw knie belast (NPO, p. 3). Uit de medische verslagen die u neerlegt blijkt dat u een kijkoperatie aan uw knie onderging op 5 februari 2025 en dat een nieuwe kijkoperatie gepland staat op 8 september 2025 (documenten 16). Ter behandeling van uw klachten volgt u fysiotherapie en neemt u pijnstillende en ontstekingsremmende medicatie (NPO, p. 3; document 16). Uit uw verklaringen blijkt dat u zowel in Griekenland als in België in staat bleek fysieke arbeid te verrichten; in Griekenland werkte u op de markt, in de bouw en in restaurants en in België serveert u maaltijden in het opvangcentrum (NPO, p. 6, 15, 19, 20). Het CGVS is dan ook van mening dat de pijn aan uw knie niet voldoende is om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

Door het gebrek aan inhoudelijke medische documenten in verband met uw mentale gezondheid geeft u geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische followup die u heeft gevolgd. Bij gebrek aan een document of verslag met behandelingsplan weet het CGVS niet of u actueel nog opgevolgd wordt voor uw psychologische klachten en of dit nog steeds geïndiceerd is. Nochtans werd u er voor het CGVS op gewezen dat u deze documenten ook na het persoonlijk onderhoud aan het CGVS kon bezorgen en werd u de procedure uitgelegd om dat te doen (NPO, p. 5). Er werd bovendien een mail naar uw advocaat gestuurd op 11 juli 2025 waarin verzocht werd spoedig documenten te bezorgen betreffende uw medische en psychologische toestand (zie administratief dossier). Tot op heden stuurde u echter geen enkel aanvullend document om uw psychologische kwetsbaarheid aan te tonen. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u sinds uw aankomst in België geen zelfmoordgedachten ervaart en dat het u erg veel heeft geholpen om met de psycholoog te praten (NPO, p. 4, 17, 18). Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan u lijdt, die niet anderszins zijn gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

U verklaart bovendien over een AMKA te beschikken (NPO, p. 12, 13). De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

U verklaart dat u geen medische verzorging kreeg in Griekenland (NPO, p. 17). Na uw eerste zelfmoordpoging werd u door de mannen met wie u samenleefde naar het ziekenhuis op Leros gebracht, maar u werd er niet geholpen omdat u niet over een AMKA beschikte (NPO, p. 14). U ging een tweede keer naar het ziekenhuis in Chania toen u erge pijn had aan uw rug en knie door uw werk in de bouw (NPO, p. 16). Men wou u eerst niet zien, maar omdat u aandrang werd u naar de wachtzaal gebracht (NPO, p. 16). Er kwam uiteindelijk geen dokter en u diende het ziekenhuis te verlaten (NPO, p. 16). U ondernam geen verdere pogingen om medische hulp te verkrijgen (NPO, p. 16, 17). Nochtans beschikt u over een AMKA, waarmee u gratis toegang heeft tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (zie supra). Hiermee toont u geenszins aan dat u ernstige pogingen heeft ondernomen om medische verzorging te verkrijgen in Griekenland.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het CGVS van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.”

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die de pertinente bevindingen van de bestreden beslissing weerleggen. Er liggen evenmin nieuwe medische en/of psychologische attesten voor.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat hij op 9 november 2023 de vluchtelingenstatus verkreeg, en zijn reisdocument op 7 december 2023 verkreeg (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1: antwoord Griekse Dublinunit; Documenten verzoeker, stuk 5, nr. 6). Verzoeker vertrok reeds op 15 september 2024 uit Griekenland (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 33). Verzoeker verbleef 10 maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

De bestreden beslissing merkt verder terecht op dat verzoeker in staat was om werk en onderdak te vinden en een grote mate van zelfredzaamheid vertoonde doch onvoldoende stappen ondernam om zijn rechten te doen gelden:

“Nadat u het opvangcentrum begin november 2023 moest verlaten verbleef u met twee mannen in een verlaten kamp op Leros (NPO, p. 12, 14). Eind december 2023 reisde u naar Athene om uw documenten op te halen (NPO, p. 12). U verbleef er in een park en in een moskee (NPO, p. 19). Toen u uw paspoort ging afhalen verzocht u daar om hulp en werd u doorverwezen naar de organisatie Helios (NPO, p. 14). U belde hen op, maar zij vertelden u dat zij geen nieuwe hulpaanvragen behandelden (NPO, p. 14). U reisde vervolgens verder naar Kreta op 3 maart 2024 omdat u gehoord had dat daar meer werkmogelijkheden waren (Verklaring DVZ nr. 33 d.d. 09.01.2025). U verbleef er in Chania aan de kust, in een park en in een moskee. U kon in Athene en Chania de toiletvoorzieningen van de moskee gebruiken, en u wassen in een vervoerbare douche en aan de publieke douches aan de zee (NPO, p. 19). U zocht naar werk door op Facebook te zoeken naar jobs (document 13; NPO, p. 20). Ook bezocht u handelszaken en restaurants, en ging u naar de plek waar werknemers zich verzamelen (NPO, p. 15, 20). U bezocht enkele interimkantoren in Athene en in Chania, maar daar werd u verteld dat zij geen werk voor u hadden omdat u geen Grieks spreekt (NPO, p. 20). U probeerde Griekse lessen te volgen, maar vond enkel betalende taallessen waar u het geld niet voor had (NPO, p. 13, 21). U vond in Chania een week werk in de bouw, maar werd niet uitbetaald door uw werkgever (NPO, p. 15). U kreeg wat voeding en financiële hulp van een persoon in Athene, en onderhield uzelf verder door de hulp van ngo's en religieuze instanties, en door zelf te werken in ruil voor voeding (NPO, p. 13, 18, 19; document 10). Zo ging u in Chania wekelijks op de markt werken en poetste u sporadisch in restaurants voor een maaltijd (NPO, p. 20). Ook werd u financieel ondersteund door uw

paternale oom in België, uw maternale oom in het Verenigd Koninkrijk en een vriend van een persoon die u in Chania had leren kennen (NPO, p. 9, document 11). De getuigenissen die u neerlegt betreffende uw moeilijke situatie en levensomstandigheden in Griekenland (document 10) kunnen deze appreciatie dan ook niet veranderen.

Bovendien toont in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Zo contacteerde u naast Helios geen andere hulporganisaties die ondersteuning bieden in het vinden van een accommodatie, volgens u omdat u daar geen informatie over kreeg (NPO, p. 20, 21). U richtte zich slechts eenmalig tot de Griekse overheid in uw zoektocht naar onderdak en werk door naar het parlamentsgebouw te stappen (NPO, p. 14, 20). Wat taallessen betreft, kan er opgemerkt worden dat er in tegenstelling tot wat u verklaart (NPO, p. 21) wel degelijk gratis taallessen worden aangeboden aan volwassenen in Athene (Landeninformatie, stuk 2). Uit uw verklaringen blijkt dat het gegeven dat u er in Griekenland niet in slaagde om onderdak en legaal en duurzaam werk te vinden dan ook voornamelijk het gevolg is van uw eigen keuzes om geen gebruik te maken van de rechten en voordelen die verbonden zijn aan het vluchtelingenstatuut in Griekenland.”

“Uit uw verklaringen blijkt verder dat u zelfredzaam bent. U kon zelfstandig uit Gaza reizen (NPO, p. 10). U woonde ongeveer vier maanden in Turkije, waar u over een gedeelde woning beschikte en meerdere jobs vond (NPO, p. 11). In Griekenland kon u zelf de procedure doorlopen om uw Griekse documenten te verkrijgen (NPO, p. 12), wat niet automatisch gebeurt. Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (zie Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). U kon op korte tijd van Leros naar Athene en vervolgens naar Kreta reizen (NPO, p. 12). U leerde een inwoner van Chania kennen, die u ondersteuning bood bij praktische zaken en met wie u actueel nog in contact bent (NPO, p. 9, 13). Ook kon u op financiële ondersteuning rekenen van uw ooms en een vriend van uw vriendin in Chania (NPO, p. 9; document 11). U spreekt en begrijpt naast Arabisch ook een beetje Engels, Nederlands en Frans (NPO, p. 9). U bent in België actief op zoek naar werk en behaalde meerdere taalcertificaten (zie administratief dossier d.d. 29.06.2025; documenten 14 en 15).”

De Raad overweegt dat verzoeker effectief een hoge mate van zelfredzaamheid vertoont gelet op diens capaciteit om stevast te werken, te reizen en administratieve handelingen te stellen. Dit wordt temeer in de verf gesteld door diens initiatieven in België. Deze vaststellingen sterken verder het oordeel dat verzoekers psychologische problematiek, alsook diens medische problematiek, geen bijzondere kwetsbaarheid vormt die hem ertoe weerhoudt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen. Echter dient verzoeker wel de nodige stappen hiertoe te zetten. Het relatief korte verblijf van verzoeker in Griekenland, gepaard met zijn gebrek aan voortdurend initiatief om legaal werk en taallessen te vinden via hulporganisaties of de overheid, doet leiden tot de conclusie dat verzoeker geen ernstige poging ondernam om in Griekenland zijn leven op te bouwen.

Wat verzoekers verweer in zijn verzoekschrift betreft omtrent het ontbreken van taallessen, blijkt eenvoudigweg uit de bestreden beslissing dat deze gratis beschikbaar zijn.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die

hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

8. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. De Raad benadrukt ook dat een persoonlijke negatieve ervaring met de politie niet automatisch betekent dat het gehele politieapparaat in Griekenland niet in staat is om passende bescherming te bieden. Hoewel individuele gevallen van miscommunicatie, wanbeheer of zelfs misdragingen door politieagenten kunnen voorkomen, dienen deze niet als representatief voor het functioneren van het politieapparaat als geheel. Uit verzoekers verklaringen kan ook niet blijken dat hij een ander politiekantoor heeft gecontacteerd of verdere stappen heeft ondernomen om het wanbeheer van de politie aan te klagen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15).

9. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

10. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn betoog ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 26 november 2025.

3.1. In zijn aanvullende nota van 7 januari 2026 stelt verzoeker dat de redelijke termijn werd overschreden bij het nemen van de bestreden beslissing. Dit betreft een nieuw middel dat niet werd ontwikkeld in het verzoekschrift en kan bijgevolg niet dienstig worden aangevoerd middels een aanvullende nota.

3.2. De algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker via de aanvullende nota heeft aangebracht. Hoewel het AIDA/ECRE rapport van september 2025 actueler is en de aanvullende nota van 7 januari 2026 nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar zijn kwetsbaar profiel. Verzoeker legt in een aanvullende nota van 23 januari 2026 een psychologisch rapport neer dat werd opgemaakt op 5 november 2025. Tevens legt verzoeker enkele geneesmiddelenvoorschriften neer.

Verzoeker zou symptomen vertonen van een posttraumatische stressstoornis. Verzoeker zou intrusies ervaren, vermijdt prikkels, ervaart negatieve gedachten, gemoedswisselingen en heeft problemen met te slapen.

De in dit attest beschreven problematiek volstaat geenszins in hoofde van verzoeker te besluiten dat hij kampt met een bijzondere kwetsbaarheid die hem ertoe zou weerhouden om zichzelf staande te houden in Griekenland. Minstens kan in deze stand van zaken niet blijken dat hij kampt met psycho-medische problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren, zijn zelfredzaamheid en autonomie, noch dat zijn gezondheidstoestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e).

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen inzake verzoekers gezondheidstoestand, kan de Raad verzoeker niet bijtreden dat het rapport van 5 november 2025 bijzonder relevant is en een element vormt dat een ander licht werpt op de beoordeling van zijn situatie bij een terugkeer naar Griekenland.

De geneesmiddelenvoorschriften bevatten verder geen diagnose.

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen medische stukken verschaft die anders doen denken over de impact van zijn gezondheidstoestand.

3.4. De door verzoeker bijgebrachte overlijdensattesten in zijn aanvullende nota van 7 januari 2026 werpen verder geen ander licht op de beoordeling van de ontvankelijkheid van zijn verzoek om internationale bescherming in België.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 26 november 2025 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP